N°. 60. 1851.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant, franco per post is f 24 in het jaar, f 6 in de 3 maanden, en 10 cents voor afzonderlijke nommers.

DINGSDAG 11 MAART.

De prijs der advertentien is 15 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van den 5den Maart 1851, n°. 11, is aan den kolonel *T. E. Dinaux*, directeur der artillerie-stapel- en constructie-magazijnen te Delft, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van St. Wladimir 4de klasse, hem door Z. M. den Keizer Aller Russen geschonken.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 16den Februarij 1851, n°. 4, is, als grondslag eener nadere regeling van het consulaatwezen in *Zweden*, vastgesteld dat het consulaat te *Stockholm* zich zal uitstrekken van en met *Haparanda* tot en met *Solvitsborg*, of de grens tusschen *Blekingelän* en *Christianstadslän*; en het consulaat te *Gothenburg*, van de grens van Noorwegen tot *Solvitsborg* voornoemd, behoudens eene nadere regeling der verhouding van het tegenwoordige vice-consulaat te *Ystad*; — terwijl het gezantschap te *Stockholm* wordt aangeschreven, eene voordragt aan te bieden omtrent de punten op de Zweedsche kust, alwaar het doelmatig zijn zal vice-consulaten te bevestigen of in te stellen; de personen, die daarmede, onder verantwoording der respective consuls, zouden kunnen worden bekleed, en het district aan elk hunner toe te wijzen.

Bij Koninklijk besluit van denzelfden dag, n°. 5, is de heer *J. d'Aquin* benoemd tot Nederlandsch consul te Panama en voor de provincie van dien naam.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 6den dezer, n°. 44, is de luitenant ter zee van de 2de klasse *P. J. Heijning*, uit hoofde van den min gunstigen staat zijner gezondheid en daardoor ongeschiktheid voor de active zeedienst, met den laatsten dezer maand, op zijn verzoek, eervol uit het corps zee-officieren der Nederlandsche marine ontslagen.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 6den Maart 1851, n°. 46, is de luitenant ter zee van de 2de klasse *C. W. A. van Valkenburg*, met den laatsten dier maand, op zijn verzoek, ten gevolge van den min gunstigen staat van deszelfs gezondheid, eervol ontslagen uit het corps zee-officieren der Nederlandsche marine.

Bij Koninklijk besluit van den 9den Maart 1851, n°. 36, is aan den heer *J. Steinbuch*, op zijn verzoek, een eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van surnumerair der registratie en domeinen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ZUID-AFRIKA.

Berigten van de Kaap de Goede Hoop van den 8sten Januarij, in Engeland ontvangen, melden dat de lang gevreesde oorlog met de Kaffers uitgebarsten is, en naar het zich liet aanzien, van een zeer ernstigen aard zou worden. Aanvankelijk is aan de Engelsche krijgsmagt een gevoelig verlies toegebragt, en men is zelfs een oogenblik bedacht geweest, dat de gouverneur, sir H. Smith, die zich in het fort Cox bevond en door de Kaffers afgesneden was, in hunne handen zou vallen. Die vrees heeft zich echter niet bevestigd, hebbende de gouverneur zich met eene afdeeling van 250 Kaapsche scherpschutters te paard, die hij bij zich had, door de Kaffers henen geslagen, zoodat het hem gelukt is King-Williams-house te bereiken. Nopens den aanvang der vijandelijkheden blijkt uit de berigten, dat de 600 man sterke afdeeling van den kolonel M'Kinnon door de Kaffer-politie, die zich tot dusverre in schijn zeer getrouw aan de Britsche overheden had betoond, in eene bergengte gelokt en daar door eene overmagt van Kaffers, van de stam van Gaika, overvallen was, waarbij 38 man der Engelschen, zoo officieren als anderen, buiten gevecht zijn gemaakt. Het waren de Kaffers, die daarbij de eerste dadelijke vijandelijkheid hadden gepleegd. Na het behalen van dit voordeel, hadden de Kaffers drie koloniale militaire dorpen, Woburn, Auckland en Johannesberg, aangetast en in de asch gelegd, en daarbij een zeventigtal der bewoners om 't leven gebragt.

De geheele Kaffer-politie, een corps van 400 wel gewapende en gedrilde lieden uitmakende, was niet eene groote hoeveelheid ammunitie en met hare paarden naar de vijandelijke volksstammen overgeloopen. Deze hadden zich inmiddels van verschillende kanten in de grensdistricten verspreid, plunderende en alles te vuur en te zwaard verwoestende, zoodat de wegen naar meer binnenwaarts gelegen districten met vlugtelingen bedekt waren, die zooveel mogelijk van hunne have en veekudden met zich voerden. In al de oostelijke districten waren de krijgswetten afgekondigd, en bij eene proclamatie van den gouverneur waren al de ingezetenen te wapen geroepen.

In Port Elisabeth was de heer Stockenstrom verzocht geworden, om zich aan het hoofd te stellen van al de gewapende burgers, zoowel uit die plaats, als uit Mancazana, Somerset en Uitenhage, en met hen naar de grenzen te trekken. Men begreep, dat al de versterkte posten in Britsch Kafferland, bezet moesten blijven. Al die posten waren voor zes weken van leeftogt voorzien, en hadden de middelen, om een leger van hulptroepen de noodige ondersteuning te verschaffen. Men scheen overtuigd, dat niets behoorde te worden verzuimd, om de Gaika's geheel en eens vooral uit de Amatola's te verdrijven.

Uit de westelijke districten waren alle eenigzins beschikbare troepen naar het oorlogstooneel ontboden.

DUITSCHLAND.

De in ons voorlaatste nommer vermelde brief van Z. M. den Koning van Würtemberg aan den Oostenrijkschen minister von Schwarzenberg, waarvan de echtheid thans door het Würtembergsche regeringsblad erkend is, draagt de dagteekening van 18 Januarij jl. en is van den volgenden inhoud:

» Uit de berigten van mijnen gevolmagtigde te Dresden, heb ik ontwaard, dat gij ten eenen male het denkbeeld verwerpt, om nevens het door ons nieuw ingestelde opperste bondsgezag eene vertegenwoordiging der geheele Duitsche natie in het leven te roepen. Uwe Doorluchtigheid kent mijne vrijmoedigheid, en de rondborstige verklaring dat ik dit berigt opregtelijk betreur, zal u dus niet bevreemden. Ik voor mij heb, zoowel vóór als na de betreurenswaardige gebeurtenissen van het jaar 1848, eene wijziging der bondsacte en bepaaldelijk eene herziening van het 13de artikel derzelve voor volstrekt noodzakelijk gehouden. Vooral deze laatste beschouw ik ook heden nog als het ware palladium en als den eenigen geschikten toetssteen van al hetgeen wij gemeenschappelijk in Dresden verhandelen en besluiten zullen. Maar zal nu het bedoelde artikel overeenkomstig met de vorderingen destijds en met de zedelijke behoeften der natie herzien worden, dan moeten wij de tot dusver bestaande vertegenwoordiging door landsstenden op het verbond als geheel toepassen, en de verbrokkelde, onvruchtbare en verwarring aanbrengende krachten der afzonderlijke stendenvergaderingen, in één eenig opperste nationaal parlement te zamen vereenigen. Alleen met zulk een vereenigd parlement is, naar mijne innige overtuiging, de vestiging van een sterk, algemeen geacht en duurzaam centraal gezag mogelijk, welks kracht en aanzien men verkeerd zou doen bij uitsluiting in den uitwendigen vorm en numerieke zamenstelling te willen zoeken.

» In onze dagen vooral vermag de bloot physieke kracht geen Staat in stand te houden; beteugelende wetten en politie-maatregelen alleen hebben tot hiertoe evenmin staatsinstellingen kunnen waarborgen als staatsomwentelingen voorkomen. Bedrieg ik mij niet, dan heeft de voormalige bondsvergadering ons dit door een afschrikkend voorbeeld voldoende bewezen? Een Staten-verbond is oneindig moeijelijker te besturen en bijeen te houden, dan een enkele Staat. Het eerste heeft, nog oneindig meer dan de laatste, behoefte aan een gemeenschappelijken zedelijken band, om het tegen innerlijke ontbinding en uitwendige verwoesting te beveiligen. Zulk een zedelijke band voor geheel Duitschland kan, wanneer men de behoefte en den geest des tijds raadpleegt, alleen in eene algemeene parlementare vereeniging gevonden worden. Te vergeefs zouden wij voor het gemis daarvan eene vergoeding zoeken in eene algemeene tol- en handels-vereeniging. De materiele belangen bevorderen de maatschappelijke omwenteling vrij wat meer, dan dat zij ze zouden verhinderen; die belangen treden niet in het strijdperk, maar zij houden zich schuil, en onderwerpen zich haastig en onvoorwaardelijk in de ure des gevaars, en zij zijn even veranderlijk, als het vermogen waarop zij steunen. Het uitsluitend bevorderen der stoffelijke belangen heeft in Frankrijk noch de omverwerping der restauratie, noch de revolutie van 1848 belet.

» Naar mijn oordeel is alleen eene door de algemeene vertegenwoordiging der natie gerugsteunde bondsregering in staat om, naar beneden, de elementen van verwoesting in bedwang te houden en, naar boven, de noodige klem aan het bondsgezag te verzekeren en te beletten, dat de gemeenschappelijke band tusschen de afzonderlijke regeringen losgerukt worde. Indien wij der natie het aan haar toekomende aandeel in de leiding van hare hoogste politieke aangelegenheden onthouden, dan mogen wij niet verwachten haar met de bondsinrigting te verzoenen, en evenmin de revolutie in Duitschland tot stilstand te brengen; veeleer zal dan met der tijd in en buiten de stendenvergaderingen de oude strijd van alle anarchische krachten tegen het opperste bondsgezag op nieuw ontbranden; en ik geloof mij niet te bedriegen, wanneer ik daarbij uitga van de onderstelling, dat die strijd op den duur niet ten voordeele van onze nieuwe politieke inrigting zal uitvallen.

» In het bovenstaande vindt Uwe Doorluchtigheid mijne opregte politieke geloofsbelijdenis omtrent het vraagstuk der nieuwe organisatie van Duitschland. Een van beiden: wij kunnen in de afzonderlijke Staten zonder kamers en volksvertegenwoordiging regeren, of wij kunnen zulks niet. Kunnen wij het niet, dan kunnen wij ook in het middelpunt des bondgenootschaps, zulk eene vertegenwoordiging niet ontberen, zoo wij niet vroeger of later tusschen het nieuw te vestigen centraal gezag en de gedesorganiseerde elementen der volksvertegenwoordiging eene botsing willen uitlokken, welke het bondgenootschap moet ondermijnen en meer en meer tegenover het buitenland verzwakken. De uitvoerlijkheid van

een algemeen parlementair verband betwisten, is, naar mijne wijze van zien, niets anders dan het bondgenootschap zelf met onzen tijd onbestaanbaar en op den duur onmogelijk achten. Uwe Doorl. weet het: ik ben geen vriend van geïmproviseerde constitutien en moderne staatsexperimenten; maar evenmin kan ik op het politieke terrein de invoering goedkeuren van hetgeen te laat komt, of den terugkeer tot hetgeen zich zelf overleefd heeft. Als bondslid zal ik mijne pligten jegens het nieuwe bondgenootschap even naauwgezet als jegens het oude vervullen; maar als Duitscher en als regent van mijn eigen land verhiedt mij mijn geweten en mijne overtuiging, eene herziening der bondsacte, als aan de behoeften des tijds beantwoordende, als voldoende en definitief te beschouwen, waarbij niet naar eisch mogt zijn voldaan aan de regtmatige aanspraken der natie op deelneming aan de bezorging van hare hoogste politieke belangen. Gelukkigerwijze ben ik oud genoeg, om de onvermijdelijke gevolgen niet meer te moeten beleven van ons doen en laten ten aanzien van al datgene, waarvoor wij op dit oogenblid in Dresden vereenigd zijn!

Stuttgart, 18 Januarij 1851.

WILHELM."

FRANKRIJK.

De *Moniteur* van den 8sten dezer maakt een besluit van den President bekend, waarbij eene gedeeltelijke verandering in het personeel der prefecten, welke men sinds lang aangekondigd had, wordt vastgesteld. Het aantal dergenen die naar andere departementen verplaatst of geheel verwijderd zijn, is echter niet zoo aanzienlijk als men verwacht had, zoodat men eerlang een vervolg op dit besluit te gemoet ziet. De thans ontslagen prefecten zijn acht in getal en schijnen allen hetzij tot de partij der legitimisten hetzij tot die der Orleanisten te behooren. Onder de nieuw benoemden is ook de heer Besson, die den heer Vaïsse, thans minister van binnenlandsche zaken, als prefect van het departement du Nord vervangt, waaruit sommigen willen afleiden, dat het kabinet, waartoe laatstgenoemde behoort, en dat als overgangsministerie is opgetreden, nog niet zoo spoedig door een definitief ministerie zal worden vervangen. Intusschen werd eergisteren vrij algemeen beweerd, dat de President zich in de laatste dagen minder ongezind dan vroeger had betoond, om tot de benoeming van een definitief ministerie over te gaan.

De Parijsche berigten gewagen van het gevaar eener nieuwe botsing tusschen de beide staatsmagten, waardoor men bedreigd was geworden, doch hetwelk gelukkig scheen afgedreven te zijn. Eenigen tijd geleden namelijk was, nog door het vorige ministerie, het ontwerp eener organieke wet aan de vergadering ingediend, strekkende om de beperking van het stemregt, vastgesteld bij de wet van 31 Mei des vorigen jaars, ook op de verkiezingen van officieren voor de nationale garde toe te passen. De wetgevende vergadering had eene commissie tot onderzoek van dit ontwerp benoemd, welke hetzelve volkomen goedgekeurd had en op het punt was om een allezins gunstig rapport daaromtrent uit te brengen, toen haar voor eenige dagen ter ooren kwam, dat het gouvernement, hetwelk vroeger de verkiezingen bij de nationale garde tot na de discussien over de nieuwe wet had willen uitstellen, thans van zins was een besluit uit te vaardigen waarbij die verkiezingen op den 20sten dezer vastgesteld zouden worden, met toepassing op dezelve van het algemeen stemregt, zoo als dit door het voorloopig bestuur in 1848 ingevoerd was. De minister van binnenlandsche zaken, in de commissie geroepen en om inlichtingen deswege gevraagd zijnde, heeft bevestigd dat zoodanig het voornemen van het gouvernement was, waarop de commissie in hare bijeenkomst van den 6den dezer besloten heeft, aan de vergadering een ontwerp van wet voor te stellen, waarbij de verkiezingen voor de nationale garden tot na de behandeling der aanhangige wet uitgesteld en alle officieren en onder-officieren der nationale garde tot zoolang in hunne functien gehandhaafd zouden worden. Men verwachtte dat dit voorstel in de zitting der wetgevende vergadering van eergisteren ingediend, en dat de ministers te dezer zake van verschillende kanten geïnterpelleerd zouden worden. Dit is echter niet geschied, daar het gouvernement, zoo het schijnt bewogen door de vrij algemeene afkeuring die de voorgenomen maatregel al dadelijk vond, daarvan heeft afgezien, en den 8sten door den minister van binnenlandsche zaken aan genoemde commissie de officiele verklaring heeft doen overbrengen dat het besluit in quaestie niet zou worden uitgevaardigd.

ENGELAND.

In de zitting van het lagerhuis van den 7den dezer, voor welke de tweede lezing van de bill tegen het aannemen van kerkelijke titels aan de orde gesteld was, heeft lord John Russell te kennen gegeven dat zijn ambtgenoot voor de binnenlandsche zaken mededeeling zou doen van de wijzigingen die het gouvernement noodig geacht had in de oorspronkelijke voordragt te brengen, en, uit hoofde van de belangrijkheid dier wijzigingen, voorgesteld, dat het huis de discussie over de tweede lezing der bill acht dagen zou verschuiven, maar inmiddels, om geen tijd te verliezen, Maandag den 10den eenen aanvang maken met de beraadslagingen over de begrooting van marine. Dit voorstel werd aangenomen, nadat sir G. Grey de bedoelde mededeeling gedaan had. Hij begon met de verkeerde uitwerking aan te toonen die de verwezenlijking van lord Stanley's denkbeeld hebben zou, om het tot stand brengen van wettelijke bepalingen betrekkelijk dit onderwerp vooreerst uit te stellen en het onderzoek der zaak aan eene commissie op te dragen; en gaf te kennen dat het gouvernement zich verpligt had gerekend om ook een ander voorstel te verwerpen, strekkende tot het niet op Ierland toepasselijk verklaren der uit te vaardigen wet. Hij erkende overigens dat er ten deze een groot verschil bestond tusschen de omstandigheden van Ierland en die van Engeland en Schotland; en zeide dat dit verschil voor het gouvernement het grootste bezwaar in de behandeling dezer zaak opleverde. De wet zoo als zij nu lag, zou, zonder dat dit de bedoeling was, lang erkende regten van de katholieke Iersche prelaten schijnen te verkorten, en daarom was het gouvernement, ter vermijding van de moeijelijkheden die daaruit zouden kunnen voortspruiten tot het besluit gekomen, om de tweede en derde bepaling der wet geheel weg te laten, zoodat deze alsdan zou wezen eene ondubbelzinnige verklaring van het parlement, gelijkstaande met een nationaal protest, tegen de aanneming der bij de wet omschreven titels. Na deze mededeeling had eene korte discussie plaats, waarin onderscheiden leden het gevoelen uitten, dat de aldus gewijzigde wet geenerlei practisch nut hebben, en dus geenszins beantwoorden zou aan het oogmerk waarmede zij was voorgedragen, en aan hetgeen de natie regt had van de wetgeving te verwachten. Het laat zich aanzien dat de op aanstaanden Vrijdag bepaalde beraadslagingen over de tweede lezing der wet zeer levendig en langdurig zullen wezen.

In het hoogerhuis zijn den 6den dezer de Kaapsche aangelegenheden ter sprake gebragt, en heeft lord Monteagle de ministers gevraagd of het gouvernement officiele berigten had ontvangen aangaande den [hierboven vermelden] inval der Kaffers in de Kaap-kolonie, en welke middelen de gouverneur dier kolonie te zijner beschikking had om dezen vijandelijken aanval tegen te gaan. De minister van kolonien heeft daarop geantwoord dat het gouvernement inderdaad de tijding had ontvangen van den inval der Kaffers en van een of twee ernstige gevechten die met hen hadden plaats gehad; dat, wat betreft de krijgsmagt ter beschikking van den gouverneur, dezelve wel is waar in de laatste jaren eenige vermindering had ondergaan, doch nooit gebragt was beneden de sterkte, welke genoemde gouverneur voor de bescherming der grenzen genoegzaam achtte; dat echter thans maatregelen beraamd werden om eene versterking van manschappen en van geschut naar de Kaap te zenden, zoodat de middelen van verdediging aldaar weder op gelijken voet als vroeger stonden gebragt te worden.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 8 Maart: 5 pcts. renten fr. 94.20 ex div.; 3 pcts. idem fr. 57.95
Londen 8 Maart: 3 pcts. gecons. 96½.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 10den Maart.*

Bij het Gouvernement zijn, door tusschenkomst van het Nederlandsch-Indisch bestuur, berigten uit Japan ontvangen, waaruit blijkt, dat vier en dertig vreemde schepelingen, onder medewerking der Nederlandsche autoriteiten in die gewesten, in de gelegenheid zijn gesteld zich weder naar hun vaderland te begeven.

Op den 2den Julij 1850 liet de Amerikaansche walvischvaarder *Trident*, gevoerd door Marcus Teapea, in de Japansche wateren het anker vallen voor het eiland Otaloë, benoorden Jezo, onder 't gebied van Matsmaï.

Eenige schepelingen werden aan wal gezonden om het schip van brandhout en water te voorzien. Drie hunner, met namen, Daniel Willson, James Terrys en George Leonard, allen geboren in New-York (Vereenigde Staten), zich meer binnen 's lands begeven hebbende, om zoo mogelijk eene rivier of beek op te sporen, raakten in de bosschen verdwaald. Toen zij eindelijk weder de landingsplaats genaakten, waren de sloepen reeds vertrokken, waarschijnlijk, wegens het dreigend stormachtig weder, door den *Trident* teruggeseind. Door mist en duisternis niets van hun vaartuig kunnende bespeuren, bevonden zich de achtergelatene schepelingen in eenen radeloozen toestand. Veertien dagen bleven zij ter zelfder plaatse, zonder voedsel dan de aangespoelde, doode visschen. Eindelijk, afgemat, uitgehongerd en alle hoop om hunne makkers weder te zien opgevende, verwijderden zij zich van het strand. Na eenige uren te hebben rondgezworven, ontmoetten zij twee vrouwen die, door gebaren van het treurig lot der schepelingen onderrigt, dezen naar hunne woning bragten en hen voorzagen van spijs en drank. Vervolgens werden zij door eenige Japansche ambtenaren naar Jezo en van daar, onder goed geleide, via Matsmaï, over zee naar Nagasaki vervoerd, alwaar zij in de maand Augustus aankwamen.

Dit een en ander blijkt uit de verklaring door hen afgelegd voor het opperhoofd van de factorij van den Nederlandschen handel in Japan, den heer Levyssohn, die hen nopens hun wedervaren ondervroeg, op uitnoodiging van den gouverneur van Nagasaki.

In October daaraanvolgende werd de heer Levyssohn door het Japansch bestuur andermaal verzocht zich te belasten met het verhoor van verscheidene vreemde schipbreukelingen, die, weinige dagen te voren naar Nagasaki overgebragt, aldaar in de tot den tempel Siokoïi behoorende localen voorloopig waren gehuisvest.

Het hoofd dezer schipbreukelingen, de kapitein William Henry Lovill, geboren te London, oud 23 jaren, verklaarde aan den heer Levyssohn in bijzijn van zijnen nieuw benoemden opvolger, den heer Rose, en van den gezagvoerder van het destijds te Decima aanwezige Nederlandsch schip *Delft*, B. J. Muller, dat hij, op den 3den Februarij 1850 met het ter walvischvangst uitgerust Engelsch schip *Edmond* van Hobarttown (Van-Diemensland) vertrokken zijnde, door storm en mistig weder op de Japansche kust te Mahil (Oost-Jezo), in het gezigt van het dorp Akkeshi op eenige klippen was geraakt, op welke het vaartuig verging, nadat hij het had verlaten met zijne equipagie, toen nog bestaande uit de volgende personen:

James Mc. Williams,	1ste stuurm.,	geb. in	Schotland,	oud 32 jaar.
William Donahoo,	2de »	» »	Ierland,	» 28 »
Bentucker,	3de »	» »	Otaheite;	» 26 »
William Jenny,	4de »	» »	Boston,	» [illegible]
Edwin Mc. Ginnis,	matroos	» »	Nieuw Holland,	» [illegible]
Robert Penneystone,	»	» »	Londen,	» [illegible]
William August,	»	» »	Jersey,	» 36
John Dandy,	»	» »	Liverpool,	» [illegible]
John Robert,	»	» »	Nantes,	» 34
Frank Bourdon,	»	» »	Havre.	» 23
Henry Owan,	»	» »	id.	» 19
James Patterson,	»	» »	New-York,	» 26
Mitchall Wheling,	»	» »	Londen,	» 34
William Write,	»	» »	New-York,	» 25
William Oviley,	»	» »	Dover,	» 23
Jonas Boulton,	»	» »	Staffordshire,	» 38
Thomas Howell,	»	» »	Bristol,	» [illegible]
Alick Lawrence,	»	» »	Londen,	» [illegible]
Jefferson Howes,	»	» »	Boston,	» [illegible]
Samuel Billett,	»	» »	Van-Diemensland,	» [illegible]
Henry King,	»	» »	Massachusets,	» [illegible]
Levy Morris,	»	» »	New-York,	» [illegible]
John Bratey,	»	» »	Schotland,	» [illegible]
Mitchell Beko,	»	» »	Canada,	» [illegible]
John Edmont,	»	» »	Peru,	» [illegible]
John Brown,	»	» »	Suffolk,	» [illegible]
William White,	»	» »	Londen,	» [illegible]
James Biddoes,	»	» »	Stafford,	» [illegible]
Richard Tye,	»	» »	Londen,	» [illegible]
Rob. Steward,	»	» »	Londen,	» [illegible]

Dat hij vervolgens met deze, na eenigen tijd nabij het strand te hebben vertoefd, door aldaar aangekomene Japansche ambtenaren op twee groote barken, via Matsmaï, naar Nagasaki was overgebragt, op welken togt een hunner lotgenooten, de matroos James Higgins, in Ierland geboren, over boord viel en verdronk.

Na den afloop van dit verhoor, werden de heeren Levyssohn en Rose door den gouverneur van Nagasaki uitgenoodigd om de vreemde schepelingen te doen vertrekken met het Nederlandsch schip *Delft*, waartoe, met bewilliging van den gezagvoerder Muller, dan ook besloten werd.

Nadat uit Jedo de tijding ontvangen was, dat alle deze verrigtingen en de te nemen maatregelen aldaar waren goedgekeurd, werden de 34 vreemdelingen op den 24sten October jl., door twee keizerlijke opperbanjozen op eene plegtige wijze aan de heeren Levyssohn en Rose overgegeven, en in daartoe door het Japansch bestuur in gereedheid gebragte en van matten voorziene localen te Decima gehuisvest, met uitzondering van kapitein Lovitt, die zijnen intrek nam bij kapitein Muller, en aan de tafel der Nederlandsche ambtenaren op eene gastvrije en gulle wijze werd onthaald, tot op den dag van vertrek, hetwelk in November plaats greep. Gedurende hun verblijf te Decima werden overigens alle schepelingen met de meeste zorg verpleegd.

Het lijk van den matroos James Higgins, hetwelk door de Japanezen was opgevischt en, in zout bewaard, naar Decima was overgebragt, werd nabij de begraafplaats der Hollanders ter aarde besteld.

Door het Japansch bestuur werden aan kapitein Muller 50 balen rijst en 300 theilen ter hand gesteld, als eene tegemoetkoming in de kosten van voeding der aan hem toevertrouwde personen, waarbij hem tevens door de Japansche autoriteiten de hoop werd te kennen gegeven, dat die lieden met de meeste zorg en menschlievendheid zouden worden behandeld.

De schipbreukelingen ontvingen buitendien 34 balen rijst, benevens eenige groenten en andere levensmiddelen.

De voormelde schipbreukelingen zijn in December ll. behouden te Batavia aangekomen en de gouverneur-generaal heeft, bij een besluit van den 27sten dier maand, de verrigtingen van het opperhoofd van den Nederlandschen handel in Japan in dezen goedgekeurd.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 97 — 97³ der *Bijlagen* van het Bijblad II, inhoudende een gedeelte der in de zitting van den 24sten Februarij jl. ingekomen ontwerpen van wet tot het brengen van wijzigingen in het stelsel van belastingen, met daarbij behoorende memorien van toelichting, enz.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

(Provincie *Zeeland*.)

AANBESTEDING.

Op Donderdag den 13den Maart des jaars 1851, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de Provincie Zeeland, of, bij deszelfs afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in het 11de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Middelburg, worden Aanbesteed:

Het Funderen en Bouwen van eenen Zeekeerenden Muur, tegen den Hoofdwal beoosten de Marine-Haven van Vlissingen, in de Linker Face van bastion n°. 9, ter lengte van 65 el, en ter hoogte van 6,45 el boven de fundering, alles met inbegrip der vereischte Materialen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, boven en behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Provinciaal Bestuur der Provincie Zeeland te Middelburg, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in gemelde Provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vòòr de Besteding de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur A. Caland en den Ingenieur J. A. Nicolson, te Middelburg.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Thorbecke.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Vijfde* Klasse van de 213de *Staats-Loterij*, op Maandag den 10den Maart 1851, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 2705 een prijs van 5000 gulden.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

Bij behoorlijk geregistreerd Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Zwolle van den vijfden Maart jongstleden, is *Jurrien Jan Holsappel*, zonder beroep, wonende te Gerner, gemeente Dalfsen, uit hoofde van Onnoozelheid en Krankzinnigheid, gesteld onder Curatele.

Zwolle, den 8sten Maart 1851.

[Kosteloos.] D. H. Thorbecke, *Procureur*.

In het jaar 1851, den 6den Maart, ten verzoeke van: 1. *Gijsbert van Megen*, wonende te Ressen, gemeente Bemmel; 2. *Albert Jansen* en *Johanna Maria van Megen*, Echtelieden, wonende te Ressen voornoemd, eerstgemelde laatstgemelde magtigende voor zooveel noodig; 3. *Bartholomeus van Megen*, wonende te Nijmegen, toegelaten tot kosteloos procederen, ten einde als hierna, bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Nijmegen van den 25sten Februarij dezes jaars, en bij dat zelfde Vonnis tot Dagvaarding als hierna gemagtigd, woonplaats kiezende ten Kantore van den Procureur bij voormelde Regtbank *Cornelis Aldus*, wonende te Nijmegen aan de Korenmarkt, Wijk D, Nommer 322, welken Requiranten stellen tot hunnen Procureur, heb ik *Jan Hendrik van der Wedden*, Deurwaarder bij voormelde Regtbank, wonende te Nijmegen, voor de *eerste maal* openlijk Gedagvaard, *Theodorus* ook wel genaamd *Derk van Megen*, zijne laatste woonplaats gehad hebbende te Ressen voornoemd, in 1812 als Conscrit in het Fransche leger opgenomen, dat naar Rusland getrokken is, van wien sedert den 31sten December van dat jaar niets vernomen is, waaruit kon blijken, hetzij van zijn leven, hetzij van zijnen dood, om op Dingsdag den 24sten Junij dezes jaars, des voormiddags ten 10 ure, te verschijnen ter Openbare Teregtzitting der Arrondissements-Regtbank te Nijmegen, ten Raadhuize aldaar, in het daartoe bestemd locaal, in Persoon of bij behoorlijk Gemagtigde; ten einde de Gedaagde van zijn aanzijn doe blijken, met aanzegging dat bij gebreke van dien de Requiranten tegen den Gedaagde zullen voortprocederen, op de wijze bij de wet voorgeschreven, ter verkrijging der verklaring dat er omtrent hem bestaat Regtsvermoeden van Overlijden sedert den 31sten December 1812.

Van dit exploit aanplakkende één afschrift aan de voorname deur der Vergaderplaats van voormelde Regtbank en één aan het Huis der Gemeente te Bemmel, voorts aan het Parket van den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie te Nijmegen, aan Zijn Edel Achtbares in persoon één afschrift overgevende, terwijl ter voldoening aan het bevel der voormelde Regtbank deze Dagvaarding zal geplaatst worden in de *Nederlandsche Staats-* en in de *Provinciale Geldersche en Nijmeegsche Couranten*. De kosten bedragen vijf gulden vijf en vijftig en een halve cent en debet. (Geteekend) *J. H. van der Wedden*. (Onder staat) Gezien. Parket den 6den Maart 1851. De Officier van Justitie, (geteekend) *A. F. C. van Trojen*. (Verder staat:) Geregistreerd te Nijmegen 6 Maart 1851, deel 23, folio 152 verso, vak 4, een blad, geen renvooi, debet f 0.80 regt met 38 opcenten f 1.10½. De Ontvanger, (geteekend) *van Ouwenaller*.

*** In het jaar 1800 een en vijftig, den 6den Maart, ten verzoeke van Heeren Regenten der Roomsch-Katholieke Armen-Administratie te Alkmaar, in betrekking van Voogden over *Hermanus*, *Klaas* en *Simon Klooster*, Kinderen van wijlen *Jan Klooster* en mede wijlen *Marijtje Belleman*, in leven Echtelieden, gewoond hebbende en overleden te Alkmaar, ten deze kosteloos procederende ingevolge eener geregistreerde dispositie der Arrondissements-Regtbank te Alkmaar, in dato 31 October 1850, kiezende de Eischers woonplaats ten huize van hunnen ten deze gestelden Procureur den Heer Mr. *Nicolaas Hendrik de Lange*, Procureur bij genoemde Regtbank, wonende te Alkmaar, en uit kracht van een Vonnis der genoemde Regtbank, in dato 27 Februarij 1851, behoorlijk geregistreerd, heb ik *Casper Brooksmit*, 1ste Deurwaarder bij voormelde Regtbank, wonende te Alkmaar, Oudegracht, Wijk A, n°. 48,

voor de *tweede maal* gedagvaard:

Pieter Klooster, gewoond hebbende in de Gemeente Bergen, Provincie Noordholland, doch wiens tegenwoordige woonplaats onbekend is, bij gevolg exploit doende bij aanplakking aan de hoofddeur der Vergaderplaats van de Arrondissements-Regtbank te Alkmaar, alsmede aan het Huis der Gemeente te Bergen, terwijl ik een afschrift daarvan heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij genoemde Regtbank, die de oorspronkelijke Acte voor *gezien* heeft geteekend, zullende deze Acte nog geplaatst worden in de *Nederlandsche Staats-courant* en in de *Alkmaarsche Courant*, als daartoe uitdrukkelijk aangewezen;

om op Donderdag den 12den Junij des jaars 1851, des voormiddags ten elf ure, bij vooraf gestelden Procureur, te verschijnen ter Teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te Alkmaar, gehouden wordende op het Stadhuis aldaar, ten einde van zijn aanwezen te doen blijken, zullende bij niet-verschijning van den Gedaagde, en in geval niemand voor hem opkomt, die van zijn aanwezen doet blijken, door de Requiranten worden geconcludeerd, dat:

aangezien de Gedaagde zonder volmagt tot het waarnemen zijner zaken gegeven of orde op haar beheer gesteld te hebben, in het jaar 1811 met de Fransche legers naar Rusland is getrokken en nimmer van daar is teruggekomen, en ook nimmer eenig berigt van hem is ingekomen;

aangezien de bovengenoemde wijlen *Jan Klooster* was een broeder van den Gedaagde, en zijne kinderen *Hermanus*, *Klaas* en *Simon Klooster* ab intestato geregtigd zouden zijn tot de nalatenschap van den Gedaagde, en de eischers alzoo in hunne opgemelde betrekking belang hebben dat het vermoedelijk overlijden van den Gedaagde bij regterlijk Vonnis worde uitgemaakt;

aangezien de Requiranten, krachtens behoorlijk geregistreerde dispositie der meergenoemde Regtbank, in dato 7 November 1850, bij geregistreerd exploit van mij Deurwaarder van den 21sten November 1850, ten eersten male den Gedaagde hebben Gedagvaard, om op Donderdag den 27sten Februarij 1851 voor de Regtbank te Alkmaar te verschijnen, ten einde van zijn aanwezen te doen blijken, zonder dat daaraan door den Gedaagde gevolg is gegeven, ten gevolge waarvan, bij Vonnis van den 27sten Februarij 1851, is verleend Acte van de niet-verschijning van den Gedaagde en vergunning is gegeven tot het doen van eene tweede openbare Dagvaarding, loopende op eenen termijn van drie maanden; het mitsdien den Regtbank moge behagen Acte te verleenen van de niet-verschijning van den Gedaagde, en de Eischers te magtigen den Gedaagde ten derden male te dagvaarden op zoodanigen termijn als de Regtbank zal meenen te behooren.

De kosten zijn f 6.15. (Get.) *C. Brooksmit*, 1ste Deurwaarder. Gezien. De Officier van Justitie te Alkmaar, den 6den Maart 1851, (get.) *W. A. van Hogendorp*.

Geregistreerd te Alkmaar den 7den Maart 1800 een en vijftig, deel 18, folio 184, verso vak 8, een blad, drie renvooijen. Debet voor regt tachtig cents, met de 38 opcenten, een gulden tien en een halve cent. (Get.) *Zahn*.

Voor Afschrift,
C. Brooksmit, 1ste *Deurwaarder*.

*** Ingevolge verklaring, afgelegd voor den Heer Kantonregter te Utrecht, den 6den Maart 1851, is door den Heer *Johannes van Schaik*, Pompenmaker, wonende te Utrecht, aan zijnen minderjarigen Zoon *Johannes van Schaik* Handligting verleend, bepaaldelijk tot de geheele ontvangst, de uitgave van, en de beschikking over zijne inkomsten, het uitoefenen van eenig handwerk en bijzonder het bedrijf van Bloemist, en eindelijk het daarmede in verband staande drijven van handel en nering.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening van Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

*** Blijkens geregistreerde Acte, dato 7 Maart 1851, verleden voor het 3de Kantongeregt te Amsterdam, heeft de Heer *Hendrik Johannes Brouwer*, Makelaar en Korenfactor, wonende te Amsterdam, op den Nieuwen Dijk bij de Oude Brugsteeg, zijnen Zoon *Jacobus Hendrik Brouwer* Handligting verleend tot het uitoefenen van het bedrijf van Commissionnair in Assurantien van allerlei aard, en het aangaan van alle daartoe betrekkelijke verbindtenissen, zoo op eigen naam als op naam zijner lastgevers.

Geschiedende daarvan deze afkondiging ter voldoening aan Art. 486 Burgerlijk Wetboek.

Bekendmaking ingevolge Art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

Bij Notariele Acte, op den 28sten Februarij 1851, te Rotterdam verleden, is tusschen de ondergeteekenden *Abraham Heijman Mironje*, Bont- en Passementwerker, en *Isaac van Cleeff*, zonder beroep, beiden wonende te Rotterdam, aangegaan eene Vennootschap tot het drijven van handel in- en het vervaardigen van Pelterijen en Passementwerken onder de navolgende bepalingen:

1°. dat deze Vennootschap zal gevestigd zijn te Rotterdam en aangegaan wordt voor Tien Jaren, eenen aanvang genomen hebbende den eersten Januarij 1851 en te eindigen den laatsten December 1860, met verlenging daarvan telkens voor twee jaren, wanneer zes maanden te voren geene opzegging van de eene of andere zijde gedaan wordt;

2°. dat dezelve zal worden gedreven onder de Firma van *Mironje en Compagnie*, waarvan alleen *Abraham Heijman Mironje* de teekening zal hebben;

3°. dat de teekening der Firma niet anders zal mogen worden gebezigd dan tot zaken onmiddellijk deze Vennootschap betreffende, en geenszins tot het ter leen geven en nemen van gelden of borgstellingen, tot welke handelingen de toestemming en handteekening der beide Vennooten worden vereischt.

Rotterdam, den 7den Maart 1851.

A. H. MIRONJE.
I. VAN CLEEFF.

Bekendmaking ingevolge Art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

Bij Notariële Acte, op den 28sten Februarij 1851 te Rotterdam verleden, hebben de ondergeteekenden *Anton Hagen* en *Joseph Werner*, beiden zonder beroep en te Rotterdam woonachtig, met elkander aangegaan eene Vennootschap tot het handeldrijven in Kousen en Manufacturen, onder de Firma van *Hagen en Werner*, welke door beide de Vennooten zal worden geteekend, in en omtrent alle zaken, welke de Vennootschap onmiddellijk aangaan, zonder die te mogen bezigen tot het ter leen geven en nemen van gelden of borgstellingen, tot welke handelingen de bijzondere handteekening, benevens die der Firma, van de beide Vennooten wordt vereischt; zijnde genoemde Vennootschap aangegaan voor den tijd van vijf jaren, ingegaan zijnde den eersten Maart 1851 en mitsdien zullende eindigen den laatsten Februarij 1856, terwijl het daarvoor zal worden gehouden, dat dezelve vervolgens telkens weder voor één jaar is gecontinueerd, ingeval die door geen der Vennooten zes maanden vóór de eindiging van elken termijn zal zijn opgezegd.

Rotterdam, 7 Maart 1851.

ANTON HAGEN.
JOSEPH WERNER.

Den Bekenden en Onbekenden Crediteuren in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarden Boedel en Nalatenschap van *Jan Sitter*, in leven zonder beroep, gewoond hebbende en op den 18den Maart 1850 overleden, te Amsterdam, wordt bekend gemaakt dat de Rekening en Verantwoording deszelven Boedels voor de Beneficiaire Erfgenamen zal worden gedaan en ter visie ligt bij *J. H. Wildeboer*, in de Koestraat, n°. 5, te Amsterdam.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

[Vervolg, — zie ons n°. 58]

door den heer mr. Blaauboer voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Dignus Dominicus, voor 2 aandeelen;
door den heer Johannes Cornelis Kakebeeke, voor 5 aandeelen;
door den heer Jacobus Blok, voor 1 aandeel;
door den heer mr. Cornelis de Witt Hamer, voor 1 aandeel;
door den heer Adriaan Kakebeeke voornoemd, voor 3 aandeelen;
door den heer Jacobus Pieter Kakebeeke, voor 1 aandeel;
door den heer Jan Karel van Baalen, voor 1 aandeel;
door den heer Anthonij Herman Gerard Fokker, voor 1 aandeel;
door den heer Abraham van den Broecke Adriaanszoon, voor 1 aandeel;
door den heer Verschoor voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Pieter Toutenhoofd, voor 1 aandeel;
door den heer François Was, voor 1 aandeel;
door den heer Christiaan Was, voor 1 aandeel;
door den heer de Casembroot voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer mr. van Son voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Bachiene voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Eduardus Franciscus Noël, voor 1 aandeel;
door den heer van Waterschoot voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Hombach voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer van Voorst Catshoek voornoemd, voor 1 aandeel;
door de heeren van den Broecke, Luteijn en Schouten, voor 1 aandeel;
door den heer Johannes Fransen van de Putte voornoemd, voor 2 aandeelen;
door den heer Pieter Dumon Tak, voor 1 aandeel;
door mejufvrouw Steengracht voornoemd, voor 3 aandeelen;
door jonkheer Schorer van de Souburgen voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer mr. Hendrik du Buisson Becius, voor 1 aandeel;
door den heer mr. Adriaan Marinus Becius, voor 1 aandeel;
door den heer Aarnout Marinus Snouck Hurgronje, voor 2 aandeelen;
door jonkheer Willem Dignus de Jonge, voor 3 aandeelen;
door den heer Dronkers voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Cornelis van Citters, voor 5 aandeelen;
door den heer Gerardus Hendricus Kakebeeke, voor 1 aandeel;
door den heer Jacob Kabebeeke, voor 1 aandeel;
door de heeren Spoors en Sprenger, voor 3 aandeelen;
door den heer Locker de Bruijne voornoemd, voor 1 aandeel;
door den heer Jacob Hoogeboom, voor 1 aandeel;
door den heer Jacob Jan Hoogeboom, voor 1 aandeel.
door den heer Hendrik Adriaan Abrahams, voor 2 aandeelen;
door jonkheer Pieter Damas van Citters, voor 2 aandeelen; en
door den heer Adriaan Abraham Fokker, voor 1 aandeel;
te zamen voor een honderd acht en twintig aandeelen.

Artikel 5. De vennooten verbinden zich, om binnen ééne maand na heden tien à vijftien ten honderd, naar mate van den stand der inschrijving, te storten ter plaatse door den raad van bestuur aan te wijzen; zullende de verdere stortingen worden gedaan in vier of meer termijnen, waarvan de twee eersten, met eene tusschenruimte van drie maanden, vijf en twintig ten honderd groot zullen kunnen zijn; terwijl over het overige door den raad van bestuur der maatschappij niet wordt beschikt dan naar gelang de behoefte aan verdere stortingen blijken zal aanwezig te zijn, nadat de deelhebbers daartoe ééne maand te voren door den raad van bestuur schriftelijk zullen zijn uitgenoodigd.

Artikel 6. De stortingen zullen geschieden tegen uitreiking van door de na te noemen commissarissen onderteekende quitantien welke, na volle storting, zullen worden verwisseld tegen bewijzen van aandeel.

Artikel 7. De bewijzen van aandeel zullen allen zijn op naam, en onderscheiden door nommers van één tot drie honderd. Zij zullen in een bijzonder register worden ingeschreven. Zij worden door den raad van bestuur onderteekend; terwijl bij de eerste uitgifte, bij ieder bewijs van aandeel, twintig jaarlijksche dividend-coupons zullen worden gevoegd.

Artikel 8. Bij eigendoms-overgang van een aandeel, door verkoop, schenking of ruiling, zal eene verklaring, door den vennoot of diens erfgenaam en door den kooper onderteekend, bij den raad van bestuur worden ingediend, welke dien eigendoms-overgang (behoudens het bepaalde bij artikel 43 van het Wetboek van Koophandel) in de boeken der maatschappij zal inschrijven, terwijl mede die overdragt door middel eener verklaring van den raad van bestuur der maatschappij op het overgedragen bewijs van aandeel zal worden aangeteekend.

Bij eigendoms-overgang uit erfregt, geschiedt de overschrijving op eene verklaring van den verkrijgenden erfgenaam, des gevorderd door de noodige bewijsstukken gestaafd. De aandeelen zijn echter niet splitsbaar.

Artikel 9. Ingeval een deelnemer, zijne erven of regtverkrijgenden in gebreke mogt blijven de gevorderde stortingen te doen, zal veertien dagen na behoorlijke in-verzuim-stelling en zonder dat eenige regterlijke tusschenkomst zal noodig zijn, diens regt van aandeel met het reeds gestorte, ten behoeve der maatschappij, onherroepelijk vervallen zijn en daarover door deze vrijelijk kunnen worden beschikt, behoudens het regt van het bestuur, om des verkiezende den nalatigen deelnemer in regten tot betaling aan te spreken.

Artikel 10. De maatschappij wordt bestuurd door twee commissarissen, welke in de onmiddellijke nabijheid der eerst op te rigten fabriek met der woon gevestigd moeten zijn, onder toezigt van ten minste drie hoofd-commissarissen. Zij maken gezamenlijk den raad van bestuur der maatschappij uit.

De commissarissen kunnen, zonder hunne toestemming, niet anders worden ontslagen, dan bij een besluit, genomen in eene opzettelijk daartoe bijeengeroepen vergadering van vennooten, waarin minstens drie vierde der aandeelen in de maatschappij vertegenwoordigd zijn, en met eene meerderheid van twee derden der uitgebragte stemmen; jaarlijks treedt één derde der hoofd-commissarissen af, volgens een door hen vast te stellen rooster, doch is dadelijk herkiesbaar.

Artikel 11. De hoofd-commissarissen zullen ieder eigenaar moeten zijn en blijven van minstens drie, de commissarissen van minstens vijf aandeelen ieder. De commissarissen zijn belast met het algemeen bestuur der onderneming en vertegenwoordigen de maatschappij in al hare handelingen; een hunner, door den raad van bestuur aan te wijzen, heeft alleen de teekening voor de maatschappij, met regt van overdragt op zijnen medecommissaris, in geval van ziekte of afwezigheid; doch zal daarvan niet anders dan overeenkomstig den inhoud van het volgend artikel mogen worden gebruik gemaakt. Zij zijn verpligt maandelijks een verslag hunner verrigtingen aan de hoofd-commissarissen mede te deelen, welke bovendien ten allen tijde bevoegd zijn, alle zoodanige opgaven en mededeelingen van commissarissen te vorderen, als zij voor het houden van een behoorlijk toezigt mogten verlangen.

Art. 12. De commissarissen zijn, in overleg met hoofd-commissarissen, bijzonder belast met de op- en inrigting en de in werkingbrenging van de fabriek; voorts met het toezigt op de fabricatie der meekrap en de daarmede verbondene werkzaamheden, benevens den aankoop der grondstoffen, den verkoop van het fabricaat en het accepteren van wissels. Tijdelijke beleening der goederen van de maatschappij kan door hen niet anders dan in overleg en met toestemming der hoofd-commissarissen worden gedaan; terwijl alle andere vervreemding of bezwaring van de goederen der maatschappij aan de vergadering der vennooten wordt voorbehouden.

Art. 13. De commissarissen zijn aansprakelijk voor het rigtige beheer en de verantwoording der gelden en geldswaarden van de maatschappij, overeenkomstig een door den raad van bestuur der maatschappij, behoudens de bepalingen dezer statuten, vast te stellen reglement.

Artikel 14. Door den raad van bestuur zal een directeur worden benoemd, die in de op te rigten fabriek zal moeten wonen, het opzigt over alle werkzaamheden zal hebben, en met de fabricatie der meekrap en eene volledige boekhouding belast is. Hij zal de bevelen der commissarissen moeten opvolgen, hen steeds en ten allen tijde moeten ter zijde staan en de belangen der maatschappij helpen behartigen, zonder zich met eenige andere nijverheid te mogen bezig houden. Hij kan bij een besluit van den raad van bestuur worden ontslagen, mits met de volstrekte meerderheid van stemmen, onder welke meerderheid de stemmen der beide commissarissen vereischt worden.

Artikel 15. Het aanstellen en ontslaan van bedienden en werklieden geschiedt door commissarissen, die hunne belooning regelen.

Artikel 16. Bij onderhandsch geschrift, na het verlijden dezer acte te teekenen, wordt bepaald of, en zoo ja welke belooning of vergoeding aan commissarissen en aan den directeur voor beheer en toezigt zal worden toegelegd.

Artikel 17. Tot commissarissen worden bij deze benoemd de heeren Iman Gualtherus Jacob van den Bosch en Johannis Cornelis Kakebeeke, hiervoren genoemd, en tot hoofd-commissarissen, alles overeenkomstig de bepalingen in deze statuten vervat, de heer mr. Gerrit Adriaan Fokker voornoemd, uit Middelburg, jonkheer Willem Dignus de Jonge voornoemd, uit Zierikzee, en de heer Willem Suermondt Bartholdszoon, insgelijks hiervoren gemeld, wonende te Rotterdam, allen comparanten of vertegenwoordigd in deze acte.

Artikel 18. Van hetgeen boven vier ten honderd van het gestorte kapitaal over ieder afgesloten boekjaar, zuiver en na aftrek der eventuele belooning of vergoeding van commissarissen en den directeur, mogt blijken gewonnen te zijn, zal de helft worden afgezonderd voor reserve-kas, welke uitsluitend bestemd is om verliezen, die het gemeenschappelijk kapitaal mogt ondergaan, geheel of gedeeltelijk aan te vullen, en de wederhelft met het overige als dividend worden uitgekeerd.

Artikel 19. Zoodra het reserve-fonds twintig ten honderd van het maatschappelijk kapitaal bedraagt, zal daarvoor geene afzondering van de winsten meer geschieden; maar de interesten van dat fonds onder de jaarlijksche inkomsten worden gebragt en met de overige winst als dividend aan de vennooten worden uitgekeerd.

(Het vervolg hierna.)

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.